

שעמדו ישראל בהר סיני. בינו שעמדו ישראל בהר סיני, בטל מהם אוטו פגם הלבנה, ועמדות להאר פרמיד.

בינו שחתאו ישראל בעוגל, שבה הלבנה להפגם כמו מקדם, ושלט הנחש הרע ואחצ'ה ומושך אומה אליו. וכשידע משה שחתאו ישראל והוסר מהם אותם כל'ין קדושים אליגנים, ידע ודאי שהרי הנחש אחצ'ה לבנה להמסיכה אליו ונפנמה, אז הוציאו אומה החוצה.

ובינו שעמeka להפגם, אף על גב שהוחש עמד בעטרה של כל'ין ההין שלו, בינו שהפגם שרה בה וחורה כמו שנפגמה בחטא של אדם, לא יכול אדם להתקים, פרט למשה שזכה שולט בה, ומותו היה הצד אחר עליו. ועל זה לא היה רשות בה לקים את יהושע פמיד ולא אחר. ועל כן אהל מועד קראו לו. אהל, שהרי שורה בו זמן קצוב לכל העולם.

ועל זה סוד הדבר - יש ימין לעמלה ויש ימין למטה. יש שמאל לעמלה ויש שמאל למטה. יש ימין לעמלה בקדשה עליונה, ויש ימין למטה שהויה באחר. יש שמאל לעמלה שהויה בקדשה עליונה לעורק אהבה לקשר את הלבנה במקום קדוש לעמלה להאר, ויש שמאל למטה שפעריד אהבה של מעלה, ומפריד אותה מלאריר בשמש ולהתקרבר אליו, וזה צד של הנחש הרע.

שבששMAIL הזה של מטה מהתוור, אז מושך את הלבנה

ואית שMAIL לא מטה לא פריש לא פריש לה מלאנדרה.

בדב שMAIL לא מטה לא מטה לא פריש לה לסתירה ואפריש לה

ביה מותא לכל עולם. וגרים פגימיו לאפריש אתה מבעה. וקאים חובה דגימיו דא בסירה עד דקיימי ישראל בטורה דסיני. בינו דקיימי ישראל בסירה וקיימא דסיני את עבר ההוא פגימיו בסירה וקיימא לאנברה פרדר.

בינו דחו ישראל בעוגל, בתת מלך דמיון סירה לאתפוגמא. ושלטה חוויא בייש ואחד בה ומושך לה לגביה. וכך ידע משה דחו ישראל ואת עבר מניחיו אונין זיין קדישין עלאין, ידע ודאי דהא חוויא אחד ביה בסירה לאמשכא לה לגביה ואותפוגמת. כדין אפיק לה לבר.

ובינו דקיימא לאתפוגמא אף על גב דיהושע קאים בעטרא דזיין דיליה, בינו דפוגמי שרייא בה ואתתקרת כמה דאתפוגמת בחובא דאדם, לא יכול בר נש לאתקימא. בר משה דהוה שליט בה ומותה הוה בסירה אחרא עלאה. ועל דא לא הוה רשו בה לקיימא ליהושע פרדר ולא לאחרא. ועל כן אהל מועד קרי ליה. אהל דהא שרייא ביה זמן קציב לכל עולם.

ועל דא רזא דמלחה, אית ימין לא עילא ואית ימין לא תחתא. אית שMAIL לא לעילא ואית שMAIL לא תחתא. אית ימין לא לעילא בקדשה עלאה. ואית ימין לא תחתא דאייה בסירה אחרא. אית שMAIL לא לעילא בקדשה עלאה לאחרא רחימותא לאתתקשרא סירה באתר קדישא לעילא לאתנברה. ואית שMAIL לא מטה לא פריש רחימותא דליילא בשמי שא ולא תקרבא בהריה. ורק הוא סירה דחויא בייש.

ומפריד אותה מלמעלה ונחשה אורה ונדבקת בנתש הרע, ואו שואבת מות למטה לכל ונדבקת בנחשת ומרתחכת מעץ חמימות. ועל זה גרים מות לכל העולם. וזהו שאנו נטמא המקדש עד זמן קצוב שנתקנה הלבנה ושבה להאריך, וזהו אהל מועד. ועל זה יהושע לא מטה אלא בעתו של הנחש מה שקרב ונפנס את המקדש כמו קדם. וזהו סוד הכתוב (שםות לו) ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האهل. שאף על גב שהוא נער למטה לקבל אור, לא ימיש מתוך האهل. כמו שנגפנום זה - בך גם נגפנום זה, אף על גב שכלי זין קדוש היה לו. בין שנגפמה הלבנה, בך הוא ונדי לא נצל לברור ממנה מאותו גון ממש.

בא ראה, כמו זה, בין שחטא אדם, נטל הקדוש ברוך הוא ממנה אותו פלי זין, אמותיות מאירות קדשות שעטר אותו בקדוש ברוך הוא. ואז פחדו, וידעו שהרי התפשט מהם. וזה שבתו וירעו כי עירם הם. בהתחלה היו מתחבשים באופם כתרי כבוד מזינים שהם חרוט מהכל. בין שחטאו, התפשט מהם, ואז יידעו שהרי הפמות קורא להם, וידעו שההפטשו מחירות הפל, וגרמו מות להם ולכל העולם.

ויתפרו עליה תאנה. הרי פרשנו שלמדו כל מיני בשמים וקסמים ונאהזו בזה שלמטה, כמו שנתקבאר. אותה שעה נגרעה הקיפות וקומה האדם מה אמרות. ואז נעשה פרוד, ועמד אנשים בדין והתקלה הארץ, והרי אמרנו בראנו.

ונירש את האדים. אמר רב אלעזר, לא ידעתי מי עשה

מלעליא ואתמחשת נהורה ואתדבקת בחוייא בישא. ובדין שאיבת מותא למתא לכלא ואתדבקת בחוייא ואתרחחת מאילנא דחוייא. ועל דא גרים מותא לכל עלמא. ורק הוא דבדין אסתאבת מקדשא עד זמן קציב דאתקנת סיחרא ותבת לאנחרא ורק הוא אהל מועד. ועל דא יהושע לא מית אלא בעיטה של נחש דא דקريب ופיגים משכנא בקדמייה. ורק הוא רזא דכתיב, (שםות לו) ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האهل. דאף על גב דאייה נער למתא לקבלא נהורה, לא ימיש מתוך האهل. כמה דاتفاقים דא הכי נמיاتفاقים דא. אף על גב דזיננא קדישא היה ליה. בין דاتفاقים סיחרא הכי הוא ורק לא אשׂתיזב בלחוודי מניה מההוא

גונא ממש.

הא חזי, בגונא דא בין דחוב אדם נטל קדשא בריך הוא מגיה אנון זיני אתוון בהירין קדישין דاعتדר ליה קדשא בריך הוא. ובדין דחלו וידעו דהאاتفاقו מגיהו הרא הוא דכתיב וידעו כי עירומים הם. בקדמייה הו מחלבשן באנוין כתרי יקר מזינים דאנון חירו מכלא. בין דחובוاتفاقו מגיהו. ובדין ידע דהא מותא קרי לו. וידעו דاتفاقו מהירו דכלא. וגרמו מותא לו ולכל עלמא. (דף גג ע"ב)

ויתפרו עליה תאנה דא אוקימנא דאוליפו כל זיני חישין וקסמין ואחדו בהאי דلتתא כמה דאתמר. וההייא שעתא אתגרע זkipו וקומה דאדם מה אמיין. ובדין אתבעיד פרודא וקאים אדם בדין ואתלטיא ארעא והא אוקימנא:

ונירש את האדים. אמר רב אלעזר לא